

Nro. 36.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMERÖL.

Indúlt Bétsből, Péntek Majus 5-dik napján,
1809-ik elztendőben.

B é c s .

Az Alsó - Austriai Kormányfzéknek Bécsi lakosokhoz intézett hirdetménye, mellynek közlésérül a' közelebb múlt kedden költ Magyar Kurirban igeretet tettünk, következőképpen van:

„A' Német és Olasz Országi tsatapiatzokról jött tudósításokat, az utolsóbb nyólcz napokban tsak rövideden és summásan lehetett a' Publicummal közleni. A' izüntelen való mozdulásoknak ragadó özönében, a' verekedéseknek zürzavarjai, 's a' terhes foglalatosságok közt lehetetlenség vólt az öfzvekevert hadi történeteket, mellyeknek előadásokra a' tsendességnek olly gráditsa kivántatik, a' millyent a' húzomos foglalatosságoknak fzezpillantatjában sem

reményleni, sem kívánni nem lehet, tökéletesen által nézni tellyes tehetetlenség. Azt kívánni, hogy az ekkorig ki adott fontos történetek, egyfzersmind az ármadiáknak örölködesei, az egyes Haza védelmezőknek vitéz tetjeik és sorsok izoros öfzve-kötésben, és minden lehető tudás fzerént előadásának, természetes és ígasságos dolog, és ennek a' kivanságnak annak idejében, tellyes mivóltában elég fog tétetödni — Azonközben egész bizodalommal számot tart arra a' Kórmányfzék, hogy az értelmes Publicum egy olly fzempillantatban, mint a' millyen a' jelenvaló, nem fog az egyes kifejezésekre és szóbeli előadásokra ügyelni, hanem valódi, tiszta, és egyenes értelemmel fogja azt venni és megtartani, a' mit az a' tárgy, mellyért Austria hadakozik, tulajdon valóságában, hiba nélkül való nagyságában és tiszaságában jelent.“

„Az idő utolsó pontjában olly probáit adták ennek a' Monarchiának minden lakosi uralkodó Fejedelmekhez való ragaszkodásoknak, Hazájok java 's ditsössége eránt való buzgóságoknak, a' ditsiretes tzelhoz való nemes lelküségeknek, minden alacsony melleslegvaló fel tételeknek le mondasáról, tulajdon hafznok okos meg ítiléséről, és eleven fzivre való veteléről, magokban való bizakodásokról, akaratbéli hathatosságokról, áthatosságokról, és egyességekről, mellyek által már most is az egész világ jótettését, jövendőben pedig egy olly helyet fzerznek magoknak a' krónikákban, mellyben kevés népek lehetnek velek együtt részeseek. A' kinek ma fzeréntséje lehet a' közönséges Jóra való nézve valami fontos dolgot kigondolni, tsak azt mondja ki, a' mit ő előtte sok polgártársai már gondoltak 's érzettek, és a' mit,

mihelyt azt ki mondotta, minden a' magaénak esmérte.“

„Hogy tökéletlenül ne maradjon ez a' ditsőség, az utolsónak sem lehet elmúlni t. i. a' mulólag való hadi fzeréntseben fzükséges tántorithatatlan álhatatosság és állandóság.“

„Egy olly háborút, mellynek tzéllya azok ellen a' sok gonofzok ellen való tusakodás, mellyek húsz ezrtendő elforgása alatt egész Európán öfzve gyüllöttek, egynéhány nap és hét alatt el végezni, 's a' fel tett véget el érni nem lehet. Az olly háborút, melly mind azért, a' mi nekünk leg betsesebb, és az emberiségnek legfzentebb, nem lehet egy vágy két fzerentsés, vagy fzerentsétlen tsata által, mint valamelly minden napi hatarért, örökségért, avagy néhány négyszégű mértföldért támadt villongást el végezni. Nem volna a' mi ügyünk az, a' mi, ha azt a' mi kivanságaink fzerént könnyen lehetne igazgatni. Akkor ofztán az az ellenség, kivel nekünk dolgunk van, valamelly fzinlett igazsággal avval vádolna bennünket, hogy azt a' veszedelmet, mellynek eltávoztatása végett fegyverbe öltöztünk, mi nagyit-tyuk, hogy azt a' bal sorsot, mellyel annyi sok Országot béborított, és a' többi ellen is el tökéletlett, sokkal veszedelmesebben festettük le, mint magában vagyon.“

„Minden, a' mi bizodalmat gerjeszthet, a' mi a' bátorságot meg elevenitheti, a' mi a' fzivet felemelheti, 's megtsendesitheti, ebben a' háborúban mellettünk van. Más háborúkban elég nagy dolog azt tudni, hogy valakinek igaz ügye van; itt az igaz ügynél is több van; kötelesség volt még pedig minden kötelességnél nagyobb, a' mi minket a' fegy-

verfogásra indított. Egy nagy nemzetsegnek és sok népeknek hafzna, mellyek ötet követni fogják, velünk táborba szállott. Az egész föld kerekiségén egy ember sem találtatik, a' ki orczapirulás nélkül közönsegéssen meg vallaná, hogy ő Austriát meg győzetni kívánna. Még ott is, a' hol az igazságnak meg-némúlni kell, semmi olly titkos sohajtás nem emelkedik az égre, melly zászlóinknak áldást ne kívánna. — Minden népek, még azok is, mellyeket az idejébben való bal sors arra büntetett, hogy ellenünk fegyvert viseljenek, nekünk szövetséges társaink, mivel a' mi hadakozásunk szeréntsés kimenetele eránt való bizakodásban az ő végső reménységek virágzani fog mellyet az ő elmúlt vizontagságaik nékiek még hátra hagytak.“

„Az illy bőséges hafznoknak tsak egyetlen egyet tehet ellenébe az ellenség; a' izüntelenvaló, és többire szeréntsés hadakozások által szerzett kéfséget, és a' hadi foglalatosságokban való bizodalawt. Hogy nem kitsiny ez a' hafzon, Európa tulajdon vefzedelmével tapasztalta. — Hogy ő azoknak, a' kik az igazságnak, a' hazafiúi szeretetnek, 's az álhatatosságnak megfelelnek, sokáig ellent nem álhat, arról e' világot meg fogja Austria győzni — Hogy néki is határa legyen, sok előbbi történetek bizonyittyák, mellyekben tsak egyetértés és álhatatosság hibázott; meg bizonyittyák hadi seregeinknek, a' jelenvaló háborúnak első heteiben mutatott ditsösséges erőlködéseik, az a' győzedelem, melly több pontokon őket megkoronázta, az a' ditsőség, melly akkor sem hagyta el őket, midön az előre való menetelnek nyakasan ellent állott az ellenség.“

„Egy olly háborúban, mint a' millyen ez, semmi olly fzeréntsétlenség nem történik, mellyet helyre hozni, semmi olly veszteség, mellyet kipótolni ne lehetne, mind addig, mig a' nemzet maga fenntartására szánt meghatározásában nem tántorog, vagy mig a' Kormányfzék ezen meghatározásra szolgáló minden eszközökkel és erővel való élesről önként le nem teszen — De egyik veszedelemtől sem félhet ma Austria.“

„De határ nélkül való bizodalommal lévén egy illy hiv, próbált 's igazi hüségü nép eránt, és azon szives indulatról, melly Császár Eö Felségét magát is általhatotta, hogy semmi kétsegnek hely ne adattassék, olly intézetek tétetődtek, hogy azok a' tárgyak, mellyek az ellenségnek az ő nékie mulólag kedvező háború fordulásában, ezen főváros ellen való próbatételre alkalmatosságot szolgáltathatnának, még most távolabb küldessenek; hogy mégtsak bizodalom sem engedtesen néki a' Monarchiának, mellynek fegyverei az isteni segedelem mellett meg nem tántorodhatnak, fenyegetődzések által olly békességre való kénfzerítésre, melly által annak létele vagy betsüllete kotzkára tétetődne.“

„Ezeket az intézeteket tehát minden értelmes és hazajához hiv polgár, annak igaz és valóságos tzéllya fzerént meg tudja itílni. Az a' ditsiretes kéztség, mellyel a' Kormányfzéknek minden ekkorig való végzéseit, 's rendeléseit végbe vitte, azokat az intézeteket is, a' mellyeket a' környülállások okozhatnak, helybe fogja hagyni — A' reánk biza-
tott dolog tsak az által nyerhet kivánt véget, ha olly szivvel folytatódik és hajtatódik végre, a' millyennel elkezdődött — Illy meg gyözödésből le-

het a' győzedelmét reményleni — A' ki e' mellett hiven meg marad, nemtsak minden betses jófzágát meg menti, hanem e' mellett, ha leg alábbvaló vólna is a' nép közt, azon halhatatlan ditsőségben, melly jutalmára leszen Austriának, részcsülni fog. A' ki jövendőben az Isten, és a' maga lelkiismerete előtt arról tanúbizonyságot tehet, hogy ő ezen nagy, és a' dolgot elvალაფztó napokban, a' Hazának és Emberiségnek böl dogságát állandóul szemei előtt tartotta, és változhatatlanul szíven viseli: olly örökséget hagy maga maradékinak, és maradéki maradékainak maga után, mellyhez a' földnek semmi kintsei nem hasonlittathatnak.“

Abban a' hirdetményben, melly az Eö Csász.'s Apostoli Királyi Felsége parantsolatjára, a' múlt Aprilis 30 ik napján közönségessé tétetődött, (mellyet a' M. Kurir 35 ik darabjának, 515-ik 's több következő lapjain tisztelt Olvasoinkal mi is közlöttünk), és a' melly által a' Publicumnak megnyugtatására, az Országnak minden ellenséges próbatélektől leendő mególtalmaztatása végett minden részről tétetett intézeteknek, és a' hadi piatznak különb különb pontyainn lévő hadi erőnek szorossan leendő előadásokra, annak olly biztatás adatott, hogy mind az, a' mi az Ország védelmezésére szolgáló rendelkezéseknek tökéletesebbitésére és meg jobbitására meg határozottatott, egy különös hirdetményben közönségessé fog tétetni.

„Ezen igirettételhez képest minden további halasztás nélkül szükség kivilágositani, hogy az ellenség veszedelmes feltételeinek hathatossan leendő eltávoztatására, kiváltképpen attól függ, hogy a' hadakozó erő mind közönségessen, mind különösen

a' lovasság a' lehetőségig szaporitassék. — A' sokféleképpen nemtsak a' bétsi hanem a' több helységekbeli lakosoknak, sőt az egész Monárchiának nemes buzgósága, és minden áldozattételekre kinyilatkoztatott hathatos készségek nagy mértékben ki mutatják azt, hogy öke ezen mondásnak igazságáról belsőképpen meg győzöttetve legyenek, és hogy öksak arra való parantsolatot várjanak a' Kormányszéktől, miként kellyen ezt a' tzel a' rendes úton elérni, 's mitsoda módon kívánnya, hogy az önként tett ajánlások a' köz Jónak eszközésére forditátódjának.“

Arra való nézve ezen ditsiretet érdemlő indulatnak megelőzésére meg határozottatott: 1) hogy minden, a' ki a' Haza védelmezésére magát önként ajánlya, és a' szükséges fegyverekkel felkészülve a' tartománybéli örző sereg (Landwehr) batallion verbunghelyen meg jelenik, abba, olly bizonyossá való tétel mellett, hogy a' veszedelemnek elhárítása, és a' háború végződése után elbocsáttatik, bé vétődik. — 2) Mindazáltal, hogy ezen önkénnyén való szolgálatra tsak az olly rendbéli emberek alkalmasok, a' hik a' conscriptio szerént a' védelmezők közzé nem tartoznak, vagy a' kik a' tartalék seregek, és a' tartománybéli védelmezők közt még nem szolgálnak. — 3) Ellenben, hogy azokkal, a' kik a' lovasságnál leendő szolgálatra magokat, jelentik, és lóval nyereggel, 's minden szerfzámmal fel vannak készülve, nemtsak úgy bánnak, mint az önkénnyén való gyalogokkal, nemtsak el botsáttatnak a' veszedelemnek el fordítása, és a' jelenvaló háború elvégződése után, hanem abban is kedvezni fognak nekik, hogy azokhoz a' regementekhez fognak az

eleve való tanításnak végződése után botsáttatni a' melyekhez menni magok kívánnak; e' mellett a' Fels. Aerarium, vagy Kintstár költségén ruháztatnak, és a' háború végződése után minden katona szolgálatra való megjelenéstől örökre megszabadúlnak. —

De hogy ezen tzelnek elérése a' lehetőségig megkönnyebítség, a' 2-ik pontban meghatározott regulákból az a' kifogás tétetődik, hogy a' lovas katonák közt való szolgálatra még azok is jelenthetik magokat, a' kik a' Conscriptioban a' védelmező állapotra feljegyeztek.

E' mellett, kiváltképpen való módon a' Nemességnek, és a' tehetősebb betsülletes rangúaknak segedelmére támaszkodik a' Kormányfészék. Ők sok alkalmaztosságokban ánnyi próbait atták az ő bátorságoknak, Hazájokhoz, 's törvényes uralkodó Fejedelmekhez való ragaszkodásoknak, és minden áldozattételekre való készségeknak, hogy tellyes bizodalommal lehet várni, hogy ezen fontos idő pontban, ezen szép alkalmaztossággal állandó indulatjoknak meg erősítésében hátra nemmaradnak, és annál senkentöbb fog az ő példaadások lenni, mivel a' nemességnek kiváltképpen való hajlandossága van a' lovas katonaságra.

Mivel mindazáltal a' nemesség és betsülletes rangúak nagyobb részének, a' legjobb akarat mellett is, nemés indulatjoknak személy szerént való kimutatására, és a' Haza védelmezésében való részvételre ereje elegendő nintsen: ezeknek szabad tettzésekre hagyatik, hogy verbuálás, álkalmatos lovaknak, nyergeknek 's lószerszámoknak ajánlása által, más szegényebb sorsú embereket a' Kormányfészék meghívasának tellyesítésére a' lehetőségig segítsék. —
Költ Bécsben, Május első napján, 1809
efztendőben.

Ezen itt előadott hirdetés után a' Bécsi polgári lovas katonaság mingyárt arra ajánlotta magát, hogy az, ha Eö Cs. és Apost. Királyi Felsége kegyelmessen megengedi, a' táborba menni, 's a' több vitézeknek tarsaságokban, a' Hazát 's uralkodó Fejedelmét az ellenség ellen védelmezni kész lesz. Melly hazafiúságból származott ajánlásokra Rajner Eö Fő Herczegsege által következőképpen válaszolt Eö Cs. Kir. Felsége:

„Az ide való polgári lovas Corpusnak az ellenség előtt leendő hadifszolgálatra való szabad ajánlását belső megilletődéssel vette ő Felsége, és ebből ezen rezidentzia polgár és egyéb lakosinak jeles indulatjokat világossan által latta, 's hazafiúi ajánlásokat öromest el is fogadta volna, ha az ő Bécsben való maradások a' jó rendfenntartására nézve szükséges nem volna. — De ezen szép és fegyverben gyakorlott corpusnak tagjai sokkal hasznosabb szolgálásokat tesznek, mint sem őket ezen kötelességektől elvonni lehetne.“

„Arra való nézve azt méltóztatott Eö Csász. Felsége parantsolni, hogy ez a' Felséges akaratbéli gondolatot, a' különös megkülönböztetés végett a' Kormányfő Előülője a' városi Tanács Haznál, a' nevezett polgári lovas katonaságnak, több Corpusoknak, és a' polgárok kiválasztott tagjainak jelenlételekben szemelyessen olly értelemmel adja elő, hogy Eö Felsége, azon hathatós intézetekhez mellyeket azon esetre, ha ezen várost az ellenség megtámadna, nyúlni kész lesz, a' íegyveres polgári seregnek az egész polgárságnak, és ezen rezidentzia minden lakosinak hűségere, és bátor álhatatosságára tellyes bizodalommal számot tart. Egyfzersmind azt is méltó-

toztatott Eö Felsége parántsolni, hogy ezen hazafiúi ajánlás és Eö Cs. Kir. Felségének arról való értelme, a' közönséges újságlevelekben, a' legditsőségesebb módon hirdettéssenek ki."

Hadi Történetekről való Tudósítás.

A' múlt posta napon költ Magyar Kurirnak 520-ik lapján kiadott 13 ik hadi Tudósításnak további folytatása:

A' Baró Hiller F. M. Lajtinánt vezérlése alatt lévő két corpus, a' 2-ik tartalék sereggel együtt, azon hir vétel után, hogy a' Csasz. nagy Ármádia Regensburg mellett, a' Duna vizén által költözött, magát az Inn folyóvizéig visszahúzta, és Alt-Oettingen mellett le telepedett — Aprilis 26 ikán Burghausenen és Braunaun által Altheimba marsirozott, hogy az Inn folyóvize alsó és felső részeinek védelmezésében kéznél lehessen.

F. M. Lajtinánt Jellachich Rosenheim és Wasserburg mellett áll, és mind Tyrolissal, mind a' F. M. Lajtinánt Hillerrel való egyességét az előfekvő seregek által fenntartya.

Aprilis 26 ikán a' mi Passauban vólt gyenge őrző seregünket, az Inn folyóviznek Dunába való befolyása mellett, az elsőbb folyóvizenn hátrább nyomata az elleuseg. — Azon időpontjában a' Fr. Generál Le Grand Ofztály seregének egy tsapatja Schaerding előtt el bontatott hid mellett megjelenvén, és agyukat ki vonván, azon városbéli házak közzül egynehányat felgyújtott, és avval fenyegetődzött, hogy ha azon hid legottan helyre nem állitatik, az egész várost földig le égeti. — Azon hidnak helyre álli-

tását a' Schaerdingban volt gyalogság ágyú és apró fegyver tüzével egész éjelig akadályoztatta. De mivel F. M. Lajtnant Dedovichnak, kinek csak egy gyenge katona tsapatja volt, 's az is az Oberhauzi erőseget tartotta zárva, és csak 3. tartománybeli őrző batallionja volt, értésére esett, hogy az ellenség az Inn folyóviznek jobb partyán Passauból előbre nyomúl, ő is Taufkirchen felé fordult.

Aprilis 27-ikén néhány ellenséges portázok mutatták Schaerding mellett magokat, ezen várost is elfoglalták; de semmi bizonyos tudósítás nem jött arról, hogy az Inn folyóvizeninnen nagy számmal legyenek. — Hogy az Efferdingi országos úton előbre nyomúlna, azon okból nem lehet gondolni, mivel a' F. M. Lajtnánt B. Hiller vezérlése alatt lévő corpusok az Inn folyóviz mellett lefelé botsátkoznak. — Aprilis 27-ikén, a' Generál Major Gr. Radeczky vezérlése alatt lévő előjáró sereg már Obernbergben volt, és Schaerding felé alább marsirozott. — A' 2.ik tartalék sereg Altheim, az ármadiának egyéb része Weng mellett voltak, és akként nyomúltak előbre, hogy ha ezen egyesült corpusoknak közelgetésekkor magát hátrább nem vonja az ellenség, bizonyosan verekedés fog következni.

A' mint a' nagy ármadiától jött 26.ik Aprilisi tudósítások tartják, az ármadiának Regensburg mellett kiállítatott részét, Aprilis 23-ikén egynéhány versben megtámadta az ellenség; de ezt a' várost, melly ezen alkalmatossággal sokat szenvedett, egész éjjelig megtartották a' mi seregeink. — Aprilis 24-ikén Bruckon és Chamon által marsirozott az ármádia, az ellenségnek minden nyughatatlankodta.

tása nélkül Eö Csász. Kir. Fő Herczogsége Generálissimus a' Régen folyóvizen túl igen hafznos táborhelyet választott magának, Itten, a' még eddig semmit sem szenvedett első és második corpusök a' többihez tsatolták magokat. Ezen fekvőhelyben akarta Eö Császári Fő Herczogsége a' hosszas verekedés miatt meg fáradt hadi seregeket egynéhány napig kipihentetni, hogy annál fogva az ellenség mozgulásainak mindenütt ellene álhasson, és a' további probatételeknek kedvező alkalmatossággal élhessen.

Ha meg fontollyuk, melly sebesekek egyébként az ellenségnek mozgulásai, abból, hogy most előbre nem nyomúlt nem ok nélkül azt lehet itilni, hogy az ellenségnek vesztesége az Aprilisnek 19, 20, 21, 22, és 23 ik napjain történt verekedésekben rendkívül nagy vólt, és hogy az a' jó rend, mellyel a' Dunán való általköltözés meg esett, ötöt tartóztatta.

A' Tyrolisi felfegyverkezés nagy előmeneteleket tesz, 's naponként mind inkább meg erősödik. Oda pénz és munitzió elég küldetett, — F. M. Lajtinánt Chasteller Inspruckból Trient eleibe nyomúlt, a' hol az onnan vett hirekhez képest, egy kis Bavarusokból és Frantziákból álló corpus körül van vétetve. — Az Olasz Országi armada tartozhatatlanul előbre nyomúl, és már a' Piave folyóvizen is által ment. — Azok a' mozgulások, mellyeket F. M. L. Chasteller Trientből Olasz Ország ellen tenni fog, azon a' tájjékon bajos állapotba helyheztetik az ellenséget.

Magyar Ország.

Azok a' Királyi Széknek és Hazának védelme.

zöi, a' kiket Tekint. Posony Vármegyének hiv. Karjai és' Rend'ei Magyar Országi Primas Károly Ambruzs Eö Kiralyi Fő Herczagségének a' múlt Böjtmás Havának 11. ik napján tartott közönséges gyűlésben a' törvény meg határozásán felül igirtek vala, már egészlen öszve fzedettek, fel montiroztattak, felfegyverkeztettek, és minden órán által adattatnak Eö Királyi Felségének — Ezeknek 600 főre megyen a' számok, és töbnire Tsalóközi önként vállalkozott Nemes ifjakkól állanak.

Nyitrából arról tudósittatunk, hogy azok a' 900 lovas katonák, a' kiket a' Tek. Nyitra Vármegyei Karok és Rendek a' Felséges Magyar Országi Primasnak és a' nagy méltóságú Gróf Erdödy József Kir. udvari Fő Cancellarius és oda való Fő Ispány Úr Eö Excellentiájának hathatós buzdítására igirtek vala, már annyira előmentek a' fegyver gyakoroltatasban, hogy akármikor kivántatik, készen vannak az ellenség ellen való marsirozásra — Ennek a' válogatott legényekből álló insurgens Seregnek Méltos. Gróf Berényi Taddé Úr tétetődött vezérjévé. Minekelötte útnak indulnának, azon Zászló, mellyet Fél. Asszonyunk, és Királynénk nékiek ajándékozott, közönségessen meg fog áldattatni, és a' Hadak Istene Nevének segítségül való hívása után oda marsiroznak, a' hová a' Haza bóldogsága, a' Királyi Szék védelmezése és a' Magyar Nemzetnek betsüllete öket hívni fogják.

Hogy azok a' Frantziák, a' kik az 1741. és 1745. ik esztendőkbéli hadi történetekre, és a' Magyar Nemes insurgenseknek nagy következésü hadi tetteikre még most is emlékeznek, ezeket a' tsata piaczon nem örömet fogják szemlélni, ha

egyébből nem, tsak ebből is ki tettzik, hogy a' Frantzia Zsurnalok mind azt, a' mit a' Magyar Nemzetnek Királyához való buzgó hallandóságáról, a' Haza védelmezését erányzó hadi készületeiről a' Bécsi udvari Diariumban olvasnak, szorgalmasan ki válogatják, ki írják — A' nemes gondolkozású és hiv Magyarok nem tsak azt vizik végbe, a' mit az Ország fundamentomos törvényei töllök kívánnak, hanem sokkal nagyobb áldozattételekre ajánlottak magokat, és ha a' környülállások kívánni fogják, az Austriai Birodalomnak bóldogságaért, a' Királyi Szék fenntartásaért, 's kedves Hazájok javáért készek lesznek minden vagyonaikat, 's ezeknél is betesebb jófzágokat, tudnillik életeket egész készséggel feláldozni.

Kaposvárról Nemes Somogy Vármegyéből, Szent György Havának utolsó részében — Méltóságos Báró Páfzthory Menyhárt Obristlajtnant és Trézia Keresztes Viteznének azon hazafiui rövid de fontos serkentő beszédjei, mellyeket Hazánk jelenvaló környülállásaiban ezen Tek. Nemes Vármegye Rendjeihez több izben mondott, meg érdemlik és méltók, hogy szándéka ellen is, mind azoknak, kiknek a' Haza szere-tete szivekenn fekszik, köztudományára juthassanak.

Először is tapasztalván Ö, hogy sokan a' lovoknak megszerzése, és eladása miatt gyalog inkább akarnának felkelni, midön némelly buzgó Hazafiak ezen Megyebéli szegényebb Nemesek' részére tett 100 ló ajánlásával kívánnák a' Lovasság számát szaporítani, így szólott ez a' tisztelt nagylelkű Hazafi:
„T e k i n t e t e s K a r o k é s R e n d e k ! H a j d a n

a' Magyaroknál az a' nemzeti szokás vólt, hogy ló nélkül hadra ki nem keltek. Most pedig úgy vezem észre, hogy Nemesseink között sokan gyalog szándékoznának felkelni a' Haza védelmére."

„En azt merem állítani, hogy azok tsak meg nem győzhető terhet vonszanak magokra, és hogy a' Haza védelmének tze'llyát ez által el nem érhettyük — Lovasságra van szükségünk. A' gyalogság úgy is már felesleg való minden Austriai tartományokban, lovassággal felyülhalad miiket az ellenség, és azzal vert meg mindég bennünket — Jó lovas katonák lesznek a' mi felkelő Nemesseink természetek szerezént.

„Azért javaslom, hogy mindenik lóra üllyön, a' ki magának akárhogy lovat szerezhet, valamint azt a' Törvény mindegyiknek meg engedte — Senki se tegyen magának nehézségeket a' mesterséges lovaglás, és a' jó lovak fogyatkozása szerezént; mert én láttam olly Frantziákat az elmúlt háborúnak elejénn, kik a' lovasság mesterségét nem tanulván (mint azt most sem igen értik) parafzt szekerekből kifogott lovakon, nyereg és szerszám nélkül az ütközetben lovaglottak. Az ő lovak szerezésének módját nem szükség követnünk, győzni pedig úgy is fogunk Magyar karjainkal, tsak szivünk, kedvünk, 's egy akaratumk legyen; és — Lóra üllyünk!!“

Továbbá, midönnémellyek, a' mustra választmány által vitézeknek már felirattatván, magokat a' Törvény védelme mellett mentegetni kezdettek volna, így szóllott:

„T e k i n t e t e s S t á t u s o k ! V é r z ő s z i v v e l s z e m l é l e k i t t e n n é m e l y H a z a s i a k a t , k i k a n n a k v é

delmezését magok saját terheinek nézik. Bóldog Isten! miként elfajult az illy Magyar Nemes! hogy akkor még félhóltan is fegyvert nem ránt, midön a' Hazának végső romlása tull kell félni. — Most utólsó viadalt állunk ki. Annak kimenetele töllünk Magyaroktól függ. Vagy öfzve törjük örökre a' szolgaságnak rablántzait, mellyeket az emberiségnek ellensége nekünk is készített, vagy öröké fogjuk azt hordozni Nemességünk gyáfzos sirhalma felett — Első sorsunk lenne akkor mindnyájunknak a' rendszerént való katonáskodas. Akkor mások zászlója alatt, az egyéb Nemzetek' meghódolásában, idegen földön ontanánk vérünket, mellyet itthon tulajdon Hazánkért olly annyira kéméltünk.“

„Ezeket! ezeket a' veszedelmeket tekintsük szzerelmes Hazánfiai! nem pedig a' kifogásokat, mellyek a' Haza védelmének erejét gyengitenék, és mellyek a' mi nagy lelkű Öseinknél ésméretlenek vóltak — A' mustra alatt úgyis kevés vitéz gyült öfzve a' hanyatló Hazának megtartására; mivel a' Törvény a' mostani veszedelemnek illy sebes és veszedelmes kiütését előre el nem láthatván, sok mentségeknék helyt engedett. Azért tehát ha Hazánk óltarára már bővebb áldozatokat tenni nem akarunk: legalább most azokból többé semmit el ne vegyünk; leg alább ne késedelmeskedjünk, mert az ellenség nem várakozik a' mi készületeinkre, és a' Törvény nem fog menteni bennünket, ha el vesztettük Hazánkat! —